

2020-04-22

Utbildningsdepartementet
Universitets- och högskoleenheten

Remissvar avseende *Ökad kompetens om neuropsykiatriska svårigheter och sex och samlevnad i lärarutbildningarna*

RFSL (Riksförbundet för homosexuella, bisexuella, transpersoner, queeras och intersexpersoners rättigheter) tackar för möjligheten att lämna synpunkter på promemorian *Ökad kompetens om neuropsykiatriska svårigheter och sex och samlevnad i lärarutbildningarna* och lämnar härmed följande synpunkter.

Sammanfattning kompetens om neuropsykiatriska svårigheter

- RFSL ser positivt på att lärarstudenter ska ha förmågan att kunna identifiera specialpedagogiska behov hos barn eller elever med neuropsykiatriska svårigheter.
- RFSL föreslår skrivningen: “en förståelse för vad olika neuropsykiatriska funktionsnedsättningar och liknande svårigheter innebär, för såväl flickor som pojkar, kvinnor som män, ickebinära barn och vuxna, samt kunna identifiera vilka typer av specialpedagogiska behov som barn och elever med sådana svårigheter kan ha i förskolan respektive skolan.”

Sammanfattning kompetens om sex och samlevnad

- RFSL välkomnar förslaget och delar i stort de beskrivna skälen för förslaget.
- RFSL föreslår att skrivningen om olika perspektiv förtydligas för att omfatta kunskap om hbtqi-personers förutsättningar och behov.
- RFSL ställer sig positivt till förslaget att inkludera ett examensmål om förmåga att kommunicera och reflektera kring frågor som rör identitet, sexualitet och samlevnad i examensmålen för lärarutbildningen.
- RFSL föreslår att examensmålet formuleras som att “visa förmåga att kommunicera och reflektera kring frågor som rör identitet, sexualitet, kropp och relationer.”
- RFSL föreslår att examensmålet med syfte att säkerställa kompetens om sex och samlevnad även införs i förskollärarexamen.
- RFSL föreslår att avsätts resurser för att säkerställa att lärosätena kan utveckla kompetens avseende sex och samlevnadsundervisning.

- RFSL föreslår att lärosätens arbete med de nya examensmålen inom fem till tio år följs upp genom en jämförande studie av de olika lärosätens innehåll och organisering av sex och samlevnadsundervisningen, samt att ett hbtqi-perspektiv inkluderas i denna uppföljning.
- RFSL föreslår att hbtqi-perspektiv explicit ska finnas med i skrivningarna, då det annars finns en risk för en heteronormativ tolkning där sexualundervisning inte kommer att inkludera hbtqi-personers förutsättningar, praktiker, kroppar, identiteter, erfarenheter och frågor.

Inledning

RFSL:s centrala mål är att alla människor, oavsett sexuell läggning, könsidentitet eller könsskarakteristiska, ska ha lika rättigheter, skyldigheter och möjligheter att leva och verka.

En central förutsättning för detta är att människor har bestämmanderätt över sin egen kropp och sexualitet samt inte utsätts för diskriminering, kränkningar och våld eller tvång.

Sex och samlevnadsundervisningen har en central roll i att stärka barn och ungas identitet, möjlighet att utveckla en egen sexualitet och emotionalitet, och att utöva den på trygga och respektfulla sätt. RFSL vill särskilt lyfta kunskap som en avgörande faktor för möjlighet till sexuell och reproduktiv hälsa, och för hbtqi-personers möjlighet att existera i en heteronormativ omgivning. Sex och samlevnadsundervisningen har också en viktig roll i att förmedla demokratiskt förankrade värden och faktabaserad kunskap som motbild till ojämlika föreställningar och normer som kan hindra unga att utforska och uttrycka sexuell läggning, könsidentitet eller könsskarakteristik som bryter mot hetero- och cisnormen.

För att säkerställa att alla människor ska ha förutsättningar att ha en god sexuell och reproduktiv hälsa ser RFSL att sex och samlevnadsundervisningen behöver kunna synliggöra och motverka heteronormativa föreställningar som begränsar människors möjligheter till sexuell och reproduktiv hälsa. Sex och samlevnadsundervisningen behöver även inkludera kunskap om variationer i hur:

- människors kroppar ser ut och fungerar,
- att det finns flera könskategorier än män och kvinnor, och
- en stor variation i människors sexuella identiteter, relationer, praktiker och preferenser.

Kompetens om neuropsykiatriska svårigheter

Angående skäl för förslaget att säkerställa kompetens om neuropsykiatriska svårigheter (sid. 29-30)

RFSL ser positivt på att lärarstudenter ska ha förmågan att kunna identifiera specialpedagogiska behov hos barn eller elever med neuropsykiatriska svårigheter.

RFSL vill dock understryka att kunskapen behöver omfatta alla elever. I skälen för förslaget anges att studenterna behöver ha en förståelse "för vad olika neuropsykiatriska funktionsnedsättningar och liknande svårigheter innebär, för såväl flickor som pojkar, kvinnor som män, och kunna identifiera vilka typer av specialpedagogiska behov som barn och elever med sådana svårigheter kan ha i förskolan respektive skolan".

RFSL ser positivt på att ett jämställdhetsperspektiv används för att uppmärksamma och förändra ojämlika maktrelation och livsvillkor, men att ett sådant perspektiv behöver inkludera icke-binära och andra personer som bryter mot tvåkönsnormen.

RFSL vill poängtera att lärare även behöver kunskap om hur ickebinära, unga som funderar över sin könsidentitet, liksom barn som på andra sätt bryter mot tvåkönsnormen, kan inkluderas i arbetet med att identifiera specialpedagogiska behov hos barn eller elever med neuropsykiatriska svårigheter.

Forskning visar att autism och könsdysfori verkar samvariera, även om det saknas tydlighet om hur kopplingen ser ut.¹ RFSL vill här uppmärksamma att personer med neuropsykiatriska variationer som bryter mot tvåkönsnormen kan ha andra behov och utmaningar än cispersoner med neuropsykiatriska variationer. De riskerar även att, utöver sexism, möta funkofobi och transfobi. Av den anledningen vill RFSL problematisera att promemorian enbart omfattar flickor och pojkar, kvinnor och män.

RFSL:s erfarenhet är att det ibland är svårt för yrkesverksamma som möter barn och unga att ha förståelse för att exempelvis funktionsförmåga och könsidentitet kan samexistera. Ickebinära, det vill säga unga som funderar över sin könsidentitet, liksom barn som på andra sätt bryter mot tvåkönsnormen, behöver inkluderas i arbetet för att identifiera specialpedagogiska behov hos barn eller elever med neuropsykiatriska svårigheter. Lärare bör ha kunskap om att det finns barn och elever som bryter mot normativa föreställningar om kön och som har neuropsykiatriska svårigheter, kunna identifiera dessa barns behov av pedagogiska insatser, samt kunna anpassa lärandemiljön med dessa behov som utgångspunkt.

RFSL föreslår därför skrivningen: “en förståelse för vad olika neuropsykiatriska funktionsnedsättningar och liknande svårigheter innebär, för såväl flickor som pojkar, kvinnor som män, ickebinära barn och vuxna, samt kunna identifiera vilka typer av specialpedagogiska behov som barn och elever med sådana svårigheter kan ha i förskolan respektive skolan.”

Kompetens om sex och samlevnad

Angående skäl för förslaget att visa förmåga att kommunicera och reflektera kring frågor som rör identitet, sexualitet och samlevnad (sid. 31)

RFSL välkomnar förslaget och delar i stort de beskrivna skälen för förslaget.

I promemorian fastslås att “sex och samlevnadsundervisning av hög kvalitet kräver belysning av olika perspektiv, där elever görs delaktiga och där lärare har rätt kompetens att undervisa i kunskapsområdet” (sid. 31). Här vill RFSL belysa vikten av att tydliggöra de centrala perspektiv som bör finnas med i sex och samlevnadsundervisningen.

RFSL vill även understryka att hbtqi-kompetens och normkritiska perspektiv är avgörande för förmågan att kunna reflektera och kommunicera kring frågor som rör sexualitet, identitet och relationer.

RFSL ser att om hbtqi-perspektiv inte explicit finns med i skrivningarna finns en risk för en heteronormativ tolkning där sexualundervisning inte kommer att inkludera hbtqi-personers förutsättningar, praktiker, kroppar, identiteter, erfarenheter och frågor.

¹ Se exempelvis Anna I.R. Van Der Miesen, Hannah Hurley & Annelou L.C. De Vries (2016), Gender dysphoria and autism spectrum disorder: A narrative review. *International Review of Psychiatry*;28(1):70-80, samt Elizabeth Hisle-Gorman, Corinne A. Landis, Apryl Susi, Natasha A. Schvey, Gregory H. Gorman, Cade M. Nylund, and David A. Klein (2019). Gender Dysphoria in Children with Autism Spectrum Disorder. *LGBT Health*, 6(3): 95-100 och Kate Cooper, Laura G. E. Smith, and Ailsa J. Russell, Gender Identity (2018) Autism: Sex Differences in Social Affiliation with Gender Groups, *Journal of autism and developmental disorders*, 48(12): 3995–4006.

Skolinspektionens kvalitetsgranskning *Sex och samlevnadsundervisning* (2018) visar att de flesta skolor som granskats inte arbetar främjande eller förebyggande med hbtq-frågor, att enbart en tredjedel av lärarna anger att de inkluderar hbtq-frågor inom ämnesundervisningen och att ca 40 procent av skolorna saknar lärare som har utbildats om hbtq-frågor.² Rapporten tar också upp exempel där sex och samlevnadsundervisningen inte genomförs, detta utifrån en föreställning om att eleverna inte är tillräckligt "mogna" (utifrån ålder eller funktionsförmåga) för kunskap om hbtq-personer eller sex.

För att promemorians skrivning om att "alla elever har rätt till en bra undervisning i sex och samlevnad" (sid. 23) ska betyda något i praktiken krävs att flickor, kvinnor, pojkar, män och ickebinära personer, oavsett transexfarenhet, sexuell läggning och könskaraktäristika, ska inkluderas, kunna delta i och främjas av sexualundervisningen. För att leva upp till detta åtagande krävs kunskap om kön, sexualitet och kropp, normer, makt och bemötande liksom om hbtqi-personers behov och frågeställningar.

RFSL menar att det tydligt bör framgå i examensförordningen att dessa perspektiv krävs, så att sex och samlevnadsundervisningen inte enbart utgår från och omfattar heterosexuella cispersoners behov och förutsättningar.

RFSL föreslår att skrivningen om olika perspektiv förtydligas för att omfatta kunskap om hbtqi-personers förutsättningar och behov.

Angående formuleringen "visa förmåga att kommunicera och reflektera kring frågor som rör identitet, sexualitet och samlevnad" (sid. 31)

RFSL ställer sig positiv till förslaget att inkludera ett examensmål om förmåga att kommunicera och reflektera kring frågor som rör identitet, sexualitet och samlevnad i examensmålen för lärarutbildningen.

RFSL delar i stort utredarens bedömningar om att målet placeras under "färdighet och förmåga", då lärare behöver ha förmågan att reflektera och kommunicera kring frågor som rör sexualitet, identitet och samlevnad.

RFSL förhåller sig kritiskt till ordet "samlevnad" då det saknar en tydlig definition och riskerar att utläsas heteronormativt i betydelsen tvåsam parrelation mellan man och kvinna. Därmed finns en risk att begreppet samlevnad tolkas snävt och i onödan inskränker undervisningen till att omfatta kunskap som utgår från tvåsamma heterosexuella relationer där de inblandade är cispersoner. RFSL vill även påminna om Skolverkets förslag i *Uppdrag om förslag till ändringar i läroplaner avseende kunskapsområdet sex och samlevnad* (2019) att ändra namnet på kunskapsområdet sex och samlevnad till "sexualitet och relationer."³ Mot den bakgrunden föreslår RFSL att ordet samlevnad byts ut mot relationer.

RFSL ser även en risk att formuleringen "visa förmåga att kommunicera och reflektera kring frågor som rör identitet, sexualitet och samlevnad" riskerar att tolkas på sätt som utesluter frågor som rör kropp, framförallt gällande kroppar som bryter som heteronormativa antaganden. Det kan resultera i en sexualundervisning som inte inkluderar samtal om kroppars olika fysiska förutsättningar, vilket riskerar att exkludera personer med intersexvariation och personer med transidentitet eller transexfarenhet. RFSL föreslår därför att ordet "kropp" läggs till i formuleringen.

² *Sex och samlevnadsundervisning*, Skolinspektionen, 2018.

³ *Uppdrag om förslag till ändringar i läroplaner avseende kunskapsområdet sex och samlevnad*, U2018/02877/BS (delvis), U2018/02960/S), Dnr: 2018:01394, Skolverket, 2019

RFSL föreslår således att examensmålet beskrivs som att “visa förmåga att kommunicera och reflektera kring frågor som rör identitet, sexualitet, kropp och relationer”

Angående examensmål i syfte att säkerställa kompetens om sex och samlevnad införs i grundlärar-, ämneslärar- och yrkeslärarexamen (sid. 31)

RFSL ser det som problematiskt att förskollärarexamen inte omfattas av förändringen, då förskollärare i allra högsta grad behöver kunna reflektera och kommunicera på ett åldersadekvat sätt om frågor som rör sexualitet, identitet och samlevnad. Barn har en sexualitet, och även unga barn uttrycker nyfikenhet, funderingar och frågor om kropp, känslor, relationer, familj och “var barn kommer ifrån”. Många barn undersöker sina egna och andras kroppar, leker lekar och uttrycker känslor. RFSL menar att förskollärare behöver kunskap om hur de ska kunna svara på och kommunicera kring dessa frågor på åldersadekvata och respektfulla sätt.

RFSL:s erfarenhet är att det finns en stor efterfrågan från förskolepersonal efter kunskap om normer, kön och sexualitet. Malmö Stads intervjustudie *Förhållningssätt till barns sexualitet* (2014), där 56 förskolepedagoger har intervjuats, visar att många pedagoger möter och hanterar barns uttryck för sexualitet. Den visar också att det på förskolorna finns en tystnad kring detta ämne, att personalen ofta agerar olika när de bemöter barns sexuella beteenden och att det finns en stor oro och rädsla för att göra fel liksom för vårdnadshavarnas reaktioner. I studien uttrycks behov av tydlighet kring hur förskolor kan och bör bemöta exempelvis barns sexuella lekar.⁴

RFSU:s enkätundersökning *Förskolan och sexualitet* (2009), med 215 svaranden från 51 förskolor, visar att nästan alla (91 procent) svarande uppgav att de har erfarenhet av att bemöta barns uttryck för sexualitet på förskolan, nästan en tredjedel uppgav att de hade någon form av erfarenhet av att möta barn som upplever att de har en annan könstillhörighet än den som kroppen visar, och en tredjedel uppgav att de var tveksamma eller negativa till att prata om homo-, hetero- och bisexualitet med barnen. I studien uppgav en liten andel att kunskap om barns sexualitet ingått i deras utbildning. Pedagogerna gav även uttryck för behov av utbildning både kring hur personalen ska förhålla sig till barnen men också till föräldrarna.⁵ Svaren kan inte räknas som representativa för alla förskolor, men då forskning saknas är de ändå relevanta att lyfta.

Om förskollärare inte ges förutsättningar att kommunicera och reflektera kring frågor som rör identitet, sexualitet, kropp och relationer, kan det leda till att förskollärares svar och bemötande av barns frågor och uttryck för sexualitet blir avhängigt respektive pedagogs attityder och kunskap och/eller förskolans eventuella riktlinjer. Det kan i sin tur leda till att subjektiva och heteronormativa uppfattningar, inte forskning och kompetens, blir vägledande för förskollärarnas handlande.

Forskning visar att miljön i både skola och förskola präglas av heteronormativa antaganden och homofobi.⁶ För barns del kan det innebära att i sin vardag möta uttalad homofobi, heteronormativ

⁴ Kosztovics, A. *Förhållningssätt till barns sexualitet. En intervjustudie bland förskolepersonal i Malmö stad* (2014), Malmö: Sociala resursförvaltningen.

⁵ Anna Kosztovics och Linda Leveau, *FÖRSKOLAN & SEXUALITET – en enkätstudie om hur barns sexualitet bemöts i förskolan* (2009), RFSU.

⁶ För studier om skola se Gustavson, M., & Schmitt, I, *Skolan är ute?!: Barn och ungdomar med bbt-föräldrar och deras erfarenheter i skolan i Tyskland, Slovenien och Sverige*. Delstudie Sverige. Lund: Centrum för Genusvetenskap, Lunds Universitet, 2011 och Nordén, P, *Regnbågsungar: Familj, utbildning, fritid*. Göteborg: Göteborgs universitet. 2018. För studier om förskola se; Sotevik, L. *Framtidsfantasier*. Lambda Nordica, 23 (3-4), 47-72, 2019, Bartholdsson, Å, *Mamma-pappa-barn: Femåringar om den heterosexuella familjen som livsprojekt*. I Ambjörnsson, F. & Jönsson, M. (red.) *Livslinjer: berättelser om ålder, genus och sexualitet*. Göteborg:

undervisning, liksom heteronormativa frågor och antaganden från barn, elever, lärare och annan skolpersonal. Heteronormativa antaganden kan innebära att barns vänskapsrelationer tolkas som heterosexuella kärleksrelationer, att barns föräldrar antas vara "mammor och pappor", att böcker, lekar och aktiviteter bygger på och reproducerar normer om hur barn får vara, liksom om vad flickor och pojkar ska göra.

Att barn förutsätts vara heterosexuella cispersoner med normativa könskaraktistika, som lever i heterosexuella kärnfamiljer, medan samkönade relationer och transpersoner uppmärksammas som något speciellt och personer med intersexvariation aldrig benämns kan leda till att förskolemiljön inte speglar alla barns erfarenheter. Exempelvis om de har samkönade föräldrar, flera vårdnadshavare, blir kär i någon av samma kön, inte identifierar sig med sitt tilldelade kön eller har könskaraktistika som bryter mot tvåkönsnormen.

FN:s Barnkonvention, som inkorporerats i svensk lagstiftning, innehåller barns rätt till utbildning och adresserar skolans ansvar för att hjälpa barnet att utvecklas och lära barnet om mänskliga rättigheter. Samtidigt kan det i både skola och förskola finnas normer som gör det svårt att prata om sexualitet med barn. Som tidigare nämnts visar Skolinspektionens och RFSU:s rapporter att skol- och förskolepersonal undviker att prata om hbtq frågor med unga barn. I Skolverkets rapport *Barn och elevskyddslagen i praktiken*, som bygger på en nationell enkätundersökning uppgav 19 procent av de som arbetade i förskolan att arbete med diskrimineringsgrunden sexuell läggning i hög grad inkluderades i arbetet med främjande åtgärder, medan 80 procent uppgav att arbetet i liten grad eller inte alls inkluderade diskrimineringsgrunden sexuell läggning. Vilket kan jämföras med att 16 procent angav att de i liten grad eller inte alls arbetade med diskrimineringsgrunden kön.⁷

Förskollärare kan i sin yrkesroll både reproducera och utmana heteronormativa budskap som elever möter. Genom att bidra med åldersadekvat kunskap samt reflektera kring identitet, kropp, sexualitet och relationer kan förskollärare bidra till att stärka kunskap om barns rättigheter, och kroppsliga och känslomässiga integritet, samt motverka heteronormativa antaganden och förebygga homofobi i förskola och skola.

RFSL föreslår, mot bakgrund av ovanstående, att examensmålet med syfte att säkerställa kompetens om sex och samlevnad även införs i förskolläraryxamen.

Angående förutsättningar för förändringsarbetet (sid. 32-34)

RFSL ställer sig positiva till att varje lärosäte har mandat att besluta om utformning av utbildningarnas form och innehåll, liksom hur målen ska examineras.

RFSL vill kommentera att förslagen bedöms kunna genomföras inom ramen för lärosätenas nuvarande anslag och varken medföra ökade kostnader för huvudmännen eller påverka utbildningarnas längd. Eftersom denna förändring ska genomföras snabbt och utan förändrade ramar i form av tid eller resurser, ser RFSL det som viktigt att stöd för att stärka högskolor och universitets kompetens kring sex och samlevnadsundervisning säkerställs.

Makadam, 2010, Hellman, A, Kan Batman vara rosa?: förhandlingar om pojkighet och normalitet på en förskola. Göteborg : Göteborgs universitet, 2010. Lundin, M, Att förhålla sig till heteronormen i förskola och skola. Forskning om undervisning och lärande, 11, 30-43, 2013.

⁷ *Barn och elevskyddslagen i praktiken- Förskolors, skolors och vuxenutbildnings tillämpning av lagen*, Skolverket 2009.

RFSL vill särskilt lyfta vikten av att ett hbtqi-perspektiv beaktas i lärosätenas undervisning, då detta idag inte är en självklarhet. Idag saknas examensmål om hbtqi-kunskap inom relevanta utbildningar för yrkesgrupper som möter människor, som exempelvis lärare, vilket tas upp i utredningen *Transpersoners levsvillkor* (2017).⁸ Undersökningen *Kunskapsområdet sexualitet och samlevnad i lärarutbildningen* (2020) visar att det finns en stor variation i hur kursplanerna formulerar kunskap rörande sex och samlevnad och att hbtqi-frågor i låg grad förekommer i kursplaner inom alla programutbildningarna.⁹ Undersökningen genomfördes under 2016 och baseras på en granskning av 875 kursplaner från lärarutbildningar vid 21 lärosäten där forskarna använde 35 sökord för att se hur sex och samlevnad tillämpas i utbildningen.

I samma undersökning genomfördes, utöver kartläggningen, även sju intervjuer med undervisande lärare i kurser som berör sexualitet och samlevnad. Några av de utmaningar som identifierades var att hitta personer med kompetens att undervisa i dessa ämnen, att undervisningen blir personberoende, samt att lärarutbildningsprogrammen är komplext organiserade, vilket i kombination med att sex och samlevnadsundervisningen inte är ett tydligt ämne medför svårigheter att organisera undervisningen. För att kunna organisera undervisningen relevant och forskningsbaserat lyftes behov av stöd och styrning och samarbeten mellan nyckelpersoner.¹⁰

RFSL ser en risk för att sex och samlevnadsundervisningen, inklusive närvaro eller frånvaro av ett hbtqi-perspektiv, tillämpas ojämnt inom olika lärosäten. Det innebär att både lärarstudenter och barn och elever riskerar att få olika tillgång till kunskap. Att det problemet skulle lösas av föreliggande förslag är inte givet. Som rapporten *Kunskapsområdet sexualitet och samlevnad i lärarutbildningen* (2020) visar har nuvarande examensmål för grundlärare med inriktning mot årskurserna 4-6, utifrån indikatorn identitet, sexualitet och samlevnad, endast identifierats i en enda kursplan i hela landet.¹¹

RFSL anser att de lärosäten som idag saknar kunskap och erfarenhet av att undervisa inom sex och samlevnad, inklusive hbtqi-frågor, behöver utveckla kompetens för att kunna svara mot de förändrade examensmålen och omsätta dessa i praktiken. Därför vill RFSL lyfta fram att lärosätena kan behöva resurser för att kunna genomföra de tänkta förändringarna och för att inhämta adekvat kunskap inom sexualitet och relationer, inkluderande ett hbtqi-perspektiv.

RFSL föreslår därför att det skapas en struktur för stöd och fortbildning, exempelvis avseende resurser, för att säkerställa att lärosätena har förutsättningar att utveckla kompetens avseende sex och samlevnadsundervisning.

RFSL ser även ett behov av att följa upp implementeringen av de förändrade examensmålen, exempelvis genom en jämförande studie av lärosätenas arbete med sex och samlevnadsundervisning. Detta för att säkerställa en likvärdighet i undervisningens kvalitet samt möjliggöra att lärosätenas respektive utvecklingsarbete kan bidra till gemensamt lärande och delande av goda exempel.

⁸ Utredningen *Transpersoner i Sverige – Förslag för stärkt ställning och bättre levnadsvillkor* (SOU 2017:92) föreslår ändringar i examensbeskrivningarna i högskoleförordningen i relevanta utbildningar genomförs för att säkerställa att kunskap om hbtqi-personers och personer med intersexvariationers levnadsvillkor ingår.

⁹ Andersson, I, Liljefors Persson B & Olsson H, *Kunskapsområdet sexualitet och samlevnad i lärarutbildningen - en kartläggning av kursplaner och resonemang kring innehåll*, (2020).

¹⁰ Andersson, I, Liljefors Persson B & Olsson H, *Kunskapsområdet sexualitet och samlevnad i lärarutbildningen - en kartläggning av kursplaner och resonemang kring innehåll*, (2020).

¹¹ Andersson, I, Liljefors Persson B & Olsson H, *Kunskapsområdet sexualitet och samlevnad i lärarutbildningen - en kartläggning av kursplaner och resonemang kring innehåll*, (2020)..

RFSL föreslår avslutningsvis att lärosätenas arbete med de nya examensmålen inom fem till tio år följs upp genom en jämförande studie av de olika lärosätens innehåll och organisering av sex och samlevnadsundervisningen, samt att ett hbtqi-perspektiv inkluderas i denna uppföljning.

Deidre Palacios

Förbundsordförande RFSL

Pell Uno Larsson

Förbundsstyrelseledamot RFSL

Ida Gulbrandsen

Utbildare och utvecklingssamordnare RFSL